ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Gauree Gwaarayree, Third Mehl:

ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੂ ਨ ਪਾਇ॥

Some sing on and on, but their minds do not find happiness.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥

In egotism, they sing, but it is wasted uselessly.

ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ॥

Those who love the Naam, sing the song.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥

They contemplate the True Bani of the Word, and the Shabad. ||1||

ਗਾਵਤ ਰਹੈ ਜੇ ਸਤਿਗਰ ਭਾਵੈ॥

They sing on and on, if it pleases the True Guru.

ਮਨੂ ਤਨੂ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Their minds and bodies are embellished and adorned, attuned to the Naam, the Name of the Lord. ||1||Pause||

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ॥

Some sing, and some perform devotional worship.

ਨਾਮ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨ ਅਸਨੇਹ॥

Without heart-felt love, the Naam is not obtained.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ॥

True devotional worship consists of love for the Word of the Guru's Shabad.

ਅਪਨਾ ਪਿਰੂ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥

The devotee keeps his Beloved clasped tightly to his heart. ||2||

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ॥

The fools perform devotional worship by showing off;

ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੂ ਦੁਖੂ ਪਾਵਹਿ॥

they dance and dance and jump all around, but they only suffer in terrible pain.

ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ॥

By dancing and jumping, devotional worship is not performed.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੂ ਸੋਇ ॥੩॥

But one who dies in the Word of the Shabad, obtains devotional worship. ||3||

ਭਗਤਿ ਵਛਲੂ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ॥

The Lord is the Lover of His devotees; He inspires them to perform devotional worship.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੂ ਖੋਇ॥

True devotional worship consists of eliminating selfishness and conceit from within.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥

My True God knows all ways and means.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੪॥੨੪॥

O Nanak, He forgives those who recognize the Naam. ||4||4||24||